

nejde tu o žalobu podle §§ 61 nebo 70 knih. zák., nýbrž o jinou žalobu, o žalobu o vydání smlouvy a o její knihovní zavtělení ohledně žalobcova práva, příslušejícího mu podle žaloby na základě ústního ujednání se žalovanou o provozování pilařské živnosti na žalované patřících pozemcích a budovách na dobu, pokud bude žalobce majitelem firmy A. Poznámka takovéto žaloby jest podle § 20 písm. b) knih. zák. přípustná, ježto případy tam uvedené uvedeny jsou jen příkladmo, a nikoli výčetmo a slouží k odůvodnění určitých podle předpisů civ. řádu soudního nebo knihovního zákona s tím spojených právních účinků.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobce navrhl v žalobě, by mu byla povolena poznámka této žaloby, kterou se domáhá dodržení ústní úmluvy, podle níž se žalovaná strana zavázala, že dá žalobci vtělit do knih právo provozování pilařské živnosti. Poznámka tato byla žalobci rekursním soudem povolena s poukazem na § 20 písm. b) knih. zák., ježto případy tam uvedené jsou prý uvedeny jen příkladmo a slouží k odůvodnění určitých podle předpisů civilního soudního řádu nebo knihovního zákona s tím spojených právních účinků. Z obsahu žaloby jest především patrné, že nejde o žalobu podle § 60 a 70 knih. zák., nýbrž o pouhé splnění smluvního závazku, zřízení služebnosti. Rekursní soud opomenul udati, který jest to předpis civilního soudního řádu nebo knihovního zákona v § 20 písm. b) knih. zák. předpokládáný, který by poznámce takové žaloby, o jakou jde, propůjčoval určité právní účinky a tudíž takovou poznámku připouštěl. Rekursní soud nemohl tak učiniti, ježto není všeobecného předpisu, že lze poznamenávat každou žalobu, kterou se někdo domáhá splnění smlouvy, týkající se nemovitých věcí nebo věcných práv na nemovitých věcech, a že by poznámky takové měly určité právní účinky. Poznámka, o níž žalobce žádá, by byla bezúčinná a jest proto nepřipustná. Srovnej rozh. čís. 305, 3761 a 5448 sb. n. s. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti tak, jak se stalo. Na útratách dovolacího rekursu nemohlo býti nic přisouzeno, ježto žádost o povolení poznámky toho druhu, o jakou tuto jde, nelze považovati za úkon řízení exekucním řádem upraveného, to jest za žádost o prozatímní opatření podle čl. XIII. úv. zák. k ex. ř., takže předpisy § 41 a násl. c. ř. s. a 78 a 402 ex. ř. nepřicházejí vůbec v úvahu.

Čís. 8251.

I výtku, že mimosoudní výpověď z nájmu nevyhovuje formálním náležitostem § 562, první odstavec, c. ř. s. jest uplatnění v námitkách, přičemž jest udati, které formální náležitosti chybí.

(Rozh. ze dne 25. srpna 1928, Rv I 1228/28.)

Mimosoudní výpověď z bytu ponechal procesní soud prvé stolice k námitkám vypovězeného v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Vadnost řízení a rozpor se spisy podle § 503 čís. 2 a 3 c. ř. s. spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud za nepřipustnou novotu prohlásil výtku odvolání, že z dopisu ze dne 25. října 1927 není patrné, zda den, kdy má být pachtovaný předmět zpět odevzdán, jest čítati ode dne data tohoto dopisu, či ode dne jeho doručení. Dovolateli nelze přisvědčiti. Z §§ 562, 565 a 571 c. ř. s. nelze nikterak dovozovati, že předmětem námitek jsou jen otázky hmotněprávní. I výtku, že mimosoudní výpověď nevyhovuje formálním náležitostem § 562 první odstavec c. ř. s., jest uplatniti v námitkách, při čemž jest udati, které formální náležitosti chybí. Povšechné udání, že výpověď nevyhovuje formálním náležitostem aniž tyto jsou jednotlivě vytknuty, nestačí; to by předpisy § 571 třetí odstavec c. ř. s., podle něhož pozdě podané námitky proti výpovědi jest z úřadu bez jednání odmítnouti, pozbyly svého významu. (Srv. rozhodnutí čís. 687 sb. n. s.) Proto právem prohlásil odvolací soud onu výtku za nepřipustnou.

Čís. 8252.

Nebylo-li při prodeji losů dbáno podmínek § 2 písm. b) zákona ze dne 30. června 1878, čís. 90 ř. zák., nejsou nároky ze smlouvy žalovatelné.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1928, Rv I 1905/27.)

Žalovaná podepsala dvěma agentům, kteří cestovali autem po vesnicích s losy, listinu na 25 losů stavebních a 6 losů červeného kříže. Umluvena byla cena 5.400 Kč úhrnem a měla být splácena po 300 Kč měsíčně. Žalovaná zaplatila první dvě splátky hned oněm dvěma agentům a dále 130 Kč na vedlejší výlohy, dalších splátek nezaplatila. Žalující bankovní a úvěrní společnost, tvrdíc, že ona prodala prostřednictvím oněch dvou agentů žalované losy, domáhala se na ní zaplacení dlužných splátek. Žalovaná vznesla mezitímní určovací návrh, by smlouva o koupi losů byla uznána za neplatnou. Procesní soud prvé stolice mezitímním rozsudkem prohlásil smlouvu o koupi losů za neplatnou. D ů v o d y: Prodejní listina obsahuje sice úhrnnou kupní cenu, avšak neudává ji za každý jednotlivý prodaný los, pokud se týče za každou losovou část. Vydána byla nad to až dodatečně a objednávací list, který zřejmě nese stopy přepsání svého čísla, tedy svého nejdůležitějšího znaku, rovněž neobsahuje jednotlivosti. V souzeném případě jest